

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

ГЈЫКАТА КУШТЕТУЕСЕ

УСТАВНИ СУД

CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 9 qershor 2017
Nr. ref: AGJ 1083/17

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI22/16

Parashtrues

Naser Husaj

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 335/2015, të 14 dhjetorit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Naser Husaj, avokat nga Peja (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 335/2015, të 14 dhjetorit 2015, në ndërlidhje me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, AC. nr. 2740, të 30 tetorit 2015, dhe me Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë, C. nr. 21/10, të 19 qershorit 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, për të cilin parashtruesi pretendon se i ka shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), përkatësisht me nenin 21 [Të Drejtat dhe Liritë Themelore - Parimet e Përgjithshme] dhe me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm].

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 1 shkurt 2016, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 14 mars 2016, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Čukalović.
7. Më 8 prill 2016, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
8. Më 2 maj 2017, Kolegi shqyrties shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

9. Më 20 janar 2010, parashtruesi i kërkesës ka parashtruar padi në Gjykatën Themelore në Pejë ndaj M. J., duke kërkuar që t'i vërtetohet pronësia mbi parcelat e tokës në sipërfaqe të tërësishme prej 5.40.91 ha. Ai pretendoi se pronësia mbi këto parcela toke i takon mbi bazën e kontratës mbi shitblerje që kishte me të ndjerin S. J. (trashëgimlënësi i të paditurës M. J.), si dhe mbi bazën e mbajtjes. Parashtruesi më vonë e kishte precizuar padinë dhe kishte shtuar në të edhe të paditur të tjerë (të përfshirë në mënyra të ndryshme transaksione me të njëjtat parcela të tokës).

10. Parashtruesi e kishte parashtruar padinë pasi që, sipas tij, nuk po i bartej ligjërisht e drejta e pronësisë, edhe pse qysh në vitin 2000 ai kishte lidhur një marrëveshje për shitbler me S. J.
11. Sipas parashtruesit, i biri i tij U. H. ishte fillimisht blerësi, ndërsa më vonë, me ndryshimin e kontratës, si blerës paraqitet vetë parashtruesi. Ai pohon se kishte paguar rreth 90% të shumës së kontraktuar dhe se gjithashtu pronën e paluajtshme kontestuese e mban në shfrytëzim mbi 13 vjet.
12. Më 19 qershor 2013, Gjkata Themelore në Pejë (Aktgjykimi C. nr. 21/10) e refuzoi padinë si të pabazuar.
13. Më 27 korrik 2013, parashtruesi paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, duke pretenduar ekzistimin e shkeljeve të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
14. Më 30 tetor 2015, Gjkata e Apelit e Kosovës (Aktgjykimi AC. nr. 2740/2013) e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesit dhe vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Pejë.
15. Më 20 nëntor 2015, parashtruesi paraqiti kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme, për shkak të cenimit të rëndë të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
16. Në “arsyet e revizionit”, parashtruesi theksoi se me Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit i është bërë “*shkelje e rëndë e dispozitave të procedurës kontestimore dhe atë, në Kolegjin e Gjykatës së Apelit ka marrë pjesë gjyqtari Q. A., i cili është nën hetime sipas kallëzimit tim penal, datë 26/11/2004, të dërguar me postë në Prokurorinë e Shtetit, për vepër penale të shpërdorimit të detyrës zyrtare dhe autorizimeve, për dy vepra penale, dhe lënda kundër tij ekziston në Prokurorinë Themelore në Prishtinë, sipas informatave të Prokurorit të Shtetit ... (J. M.), datë 4/12/2014 PPN. Nr. 404/14. I njëjti s'ka pasur të drejtë të marrë pjesë në Kolegj dhe të vendosë sipas ankesës sepse këtu kemi të bëjmë me konflikt interes i këtë e parashë KPK. Me nenin 424/1-3-4, pra vendos në mënyrë që të më hakmerret mua*”.
17. Më 14 dhjetor 2015, Gjkata Supreme (Aktgjykimi Rev. nr. 335/2015) e refuzoi si të pabazuar kërkesën për revizion të parashtruesit të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit.
18. Në pjesën relevante të Aktgjykimit të Gjykatës Supreme arsyetohej se “[...] *Aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët nuk janë përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore për të cilat kjo Gjykatë kujdeset sipas detyrës zyrtare e as me shkelje të tjera të LPK-së, të pretenduara nga revizioni*”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

19. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimi i kontestuar ka cenuar të drejtat e tij të garantuara me nenet 21 dhe 31 të Kushtetutës, sepse ka qenë i njëanshëm në baza personale kundër tij.
20. Parashtruesi ngrit si pretendim kryesor çështjen e pjesëmarrjes së gjyqtarit Q. A. në Kolegjin shqyrties të Gjykatës së Apelit, ani pse ai ka pasur konflikt interesë, për shkak të padisë penale që parashtruesi kishte ushtruar ndaj gjyqtarit Q. A.
21. Në lidhje më këtë, parashtruesi shprehet se “*Gjyqtari Q. A. s'ka guxuar të marrë pjesë në Kolegj se aty ka konflikt interesë dhe kjo paraqet vepër penale*”.
22. Më tej, parashtruesi thekson se “*Për çudi, Gjykata Supreme [...] e refuzon Revizionin pa u bërë një muaj prej se e kam dorëzuar dhe nuk thirret në rrrethanën se gjyqtari Q. A. nuk ka guxuar të marrë pjesë në Kolegj në Gjykatën e Apelit*”.
23. Parashtruesi kërkon nga Gjykata që vendimin e kontestuar “ta shpall kundërkushtetues sepse m'i kanë shkelur të drejtat dhe liritë e njeriut dhe të drejtën në gjykim të drejtë dhe vendim të drejtë gjyqësor”.

Pranueshmëria e kërkesës

24. Gjykata paraprakisht vlerëson nëse parashtruesi i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të parapara me Kushtetutë dhe me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
25. Lidhur me këtë, Gjykata fillimisht i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës ku përcaktohet:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

26. Më tej, Gjykata merr në konsideratë nenin 48 të Ligjit, i cili përcakton:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestojë”.
27. Gjykata gjithashtu i referohet rregullit 36 të Rregullores, ku përcaktohet:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:
(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar”.

28. Gjykata konstaton se parashtruesi i kérkesës është palë e autorizuar, i ka shteruar mjetet juridike dhe se kérkesa është dorëzuar brenda afatit ligjor. Po ashtu, Gjykata konsideron se kérkesa ngrë një pretendim kushtetues të arsyetur *prima facie*, ndërkokë që ajo nuk është qartazi e pabazuar.
29. Rrjedhimisht, Gjykata do të vlerësojë meritat e rastit, duke shqyrtuar pretendimet ashtu sikur janë paraqitur në kérkesë.

Vlerësimi i meritave të rastit

30. Fillimisht, Gjykata rikujton se nen 53 i Kushtetutës obligon Gjykatën Kushtetuese që “*Të drejtat e njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut*”.
31. Gjykata vëren se parashtruesi konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 335/2015, por edhe aktgjykimet e instancave më të ulëta, duke pretenduar se ato i kanë shkelur të drejtat e tij kushtetuese të garantuara me nenet 21 dhe 31 të Kushtetutës.
32. Por, Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesi nuk ka sqaruar pretendimin për shkelje të nenit 21 [Të Drejtat dhe Liritë Themelore - Parimet e Përgjithshme], por vetëm sa e ka përmend në kérkesë dhe si të tillë Gjykata nuk do ta trajtojë. Ndërkokë, thelbi i kérkesës ka të bëjë me pretendimin për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], i cili ka përbajtjen si në vijim:

Neni 31 [E Drejta në Gjykim të Drejtë e të Paanshëm]

1. *Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*
2. *Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.*

[...]

33. Gjatë shqyrtimit të pretendimeve për shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, Gjykata vlerëson nëse procesi gjyqësor në tëresinë e tij ka qenë i drejtë dhe i paanshëm, ashtu sikur edhe kërkohet me nenin 31 të Kushtetutës (shih, ndër të tjera, *mutatis mutandis, Edwards kundër Mbreterisë së Bashkuar*, 16 dhjetor 1992, f 34, seria A nr. 247, dhe *B. Vidal kundër Belgjikës*, 22 prill 1992. f. 33, Seria A nr. 235).
34. Gjykata vëren se Gjykata Themelore (Aktgjyimi C. nr. 21/10) mbi bazën e gjendjes së vërtetuar faktike, kishte refuzuar si të pabazuar kérkesëpadinë e parashtruesit (paditësit) për vërtetim të së drejtës së pronësisë. Gjykata Themelore arsyetoj se parashtruesi (paditësi) nuk kishte vërtetuar se kishte

fituar të drejtën e pronësisë me ndonjë bazë ligjore apo titull juridik të vlefshëm.

35. Gjykata e Apelit (Aktgjykimi AC. nr. 2740/2013) konstatoi se Gjykata Themelore kishte vërtetuar drejt gjendjen faktike dhe se kishte aplikuar drejt ligjin në rastin konkret. Rrjedhimisht, Gjykata e Apelit e refuzoi ankesën e parashtruesit duke lënë në fuqi në tërësi Aktgjykin e Gjykatës Themelore.
36. Nga përbajta e Aktgjykit të Gjykatës së Apelit, Gjykata konstaton se ky Aktgjykim ishte marrë në “*seancë të Kolegit*” me ç ‘rast “*Kolegji i Gjykatës së Apelit, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktgjykin e atakuar, pretendimet ankimore dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të nenit 194, të LPK, gjeti se ...*”. Rrjedhimisht, nga shkresat e lëndës dhe praktika e përgjithshme rezulton se parashtruesi nuk kishte mundësi ta kundërshtonte përbërjen e Kolegit gjyqësor në procedurën e ankimit të Gjykatës Apelit.
37. Gjykata vëren se parashtruesi paraqiti kërkesë për revizion, ku bazë kryesore ankimore e parashtruesit ishte pjesëmarrja e një gjyqtari në përbërjen e Gjykatës së Apelit, i cili, sipas parashtruesit, kishte konflikt interesit në lëndën e tij dhe kundër të cilët parashtruesi kishte paraqitur kallëzim penal.
38. Gjykata sjell në vëmendje se Gjykata Supreme e refuzoi kërkesën për revizion, duke arsyetuar se ”*Gjykata Supreme e Kosovës, në këtë gjendje të çështjes, vlerëson se aktgjykimet e gjykatave të instancës më të ulët nuk janë përfshire me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore për të cilat kjo gjykatë kujdeset sipas detyrës zyrtare e as shkelje të tjera të LPK-së, të pretenduara nga revizioni. Dispozitivi i aktgjykit të eshtë i qartë, në përputhje të plotë me arsyetimin [...]*”.
39. Megjithatë, Gjykata vëren se në arsyetimin e vet Gjykata Supreme nuk mori parasysh pretendimet e parashtruesit për pjesëmarrjen e gjyqtarit Q. A. në përbërjen e Gjykatës së Apelit edhe pse në kërkesën për revizion parashtruesi kishte ngritur pretendimin lidhur me pjesëmarrjen e këtij gjyqtari në kolegin e Gjykatës së Apelit.
40. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se e drejta për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm që garantohet me nenin 31 të Kushtetutës, përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar. Arsyetimi i vendimeve eshtë element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funksioni tjetër i një vendimi të arsyetuar eshtë t'u dëshmojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe t'u ofrojë mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë. Përveç kësaj, vetëm duke dhënë një vendim të arsyetuar, mund të realizohet vëzhgimi publik i administrimit të drejtësisë (shih aktgjykin e Gjykatës Kushtetuese, rasti KI72/12 të 17 dhjetorit 2012).
41. Në drithën e pretendimeve të ngritura nga parashtruesi dhe arsyetimit të dhënë nga gjykatat e rregullta, Gjykata vlerëson se në parim nuk është detyrë e saj që të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit të kryera nga gjykatat e rregullta, përveç dhe për aq sa gabimet e tillë mund të kenë cenuar të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (Shih rastin e GJEDNJ-së *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, kërkesa nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28). Në

këtë drejtim, kontrolli kushtetues ndaj vendimeve gjyqësore është i kufizuar vetëm në mbrojtjen e të drejtave kushtetuese të individit.

42. Gjkata e rithekson se gjykatat e rregullta nuk janë të obliguara t'i adresojnë të gjitha pretendimet e parashtruara nga parashtruesi i kërkesës. Megjithatë, ato duhet të adresojnë pretendimet që janë relevante për çështjen në shqyrtim, për më tepër nëse ato ngrihen në fazat të ndryshme të procedurës, siç ka ndodhur me kërkesën e tanishme (shih Gjkata Kushtetuese, Rasti KI135/14, Aktgjykimi i 8 shkurtit 2016).
43. Gjkata rithekson se e drejta kushtetuese për gjykim të drejtë dhe të paanshëm përfshin obligimin e gjykatave të ofrojnë arsyet e mjaftueshme për vendimet e tyre, si në aspektin procedural po ashtu edhe në aspektin material (shih Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese në rastin KI135/14).
44. Zbatimi i këtij parimi është vlerësuar nga Gjkata nga rasti në rast, në varësi të rrëthanave konkrete të çështjes, duke analizuar nëse vendimet gjyqësore të kundërshtuara e kanë përbushur në mënyrë të mjaftueshme detyrimin për arsyetimin e vendimeve të tyre. Masa deri në të cilën aplikohet detyra për ta arsyetuar vendimin mund të ndryshojë varësisht nga natyra e vendimit gjyqësor dhe duhet të përcaktohet në dritën e rrëthanave të rastit (*Hirvisaari kunder Finlandës*, Akgjykimi i GJEDNJ, i 27 shtatorit 2001, par. 30).
45. Gjkata vëren se parashtruesi ankohet se aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme nuk ka adresuar fare një nga pretendimet kryesore të tij në kërkesën për revizion, e që kishte të bënte me pjesëmarrjen e një gjyqtari në gjykim në instancën e shkallës së dytë, lidhur me paanësinë e të cilit parashtruesi kishte ngritur dyshime serioze. Për pasojë, parashtruesi pretendon se aktgjykimi i kontestuar bie ndesh me garancitë e nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së.
46. Gjkata konsideron se kjo çështje është e karakterit thelbësor për rastin sepse qartësimi i saj do të evitonë frikën e parashtruesit lidhur me paanësinë e trupit gjykuar në gjykim e rastit të tij dhe do të forconte bindjen se pretendimet e parashtruesit janë dëgjuar në mënyrë të duhur.
47. Sikur Gjkata Supreme të adresonte pretendimin thelbësor të parashtruesit lidhur me paanshmërinë e kolegit të Gjykatës së Apelit- pavarësisht përgjigjes që do t'i jepej këtij pretendimi (pra, pavarësisht nëse ky pretendim do të pranohej si i arsyetuar apo do të refuzohej si i pabazë), atëherë gjithsesi se do të përbushej kushti i “palës së dëgjuar” dhe i administrimit të duhur të drejtësisë. Nuk është në detyrën e Gjykatës të ekzaminojë deri në çfarë mase janë të arsyeshme pretendimet e parashtruesve në procedurat pranë gjykatave të rregullta. Megjithatë, drejtësia procedurale e kërkon që pretendimeve substanciale të ngitura nga palët në gjykatat e rregullta duhet dhënë përgjigje në mënyrën e duhur – posaçërisht nëse kanë të bëjnë me çështje të rëndësishme sikurse paanshmëria e gjykatave.
48. Në këtë aspekt, Gjkata thekson se paanësia nënkupton mungesën e paragjykimeve apo të animeve dhe ajo mund të testohet në mënyra të

ndryshme (*Wettstein kundër Zvicrës*, nr. 33958/96, § 44, CEDH 2000-XII dhe *Micallef kundër Maltës*, GJEDNJ nr. 17056/06, §§ 93/ 2009).

49. Gjykata më tej vë në pah se paraqitja e paanësisë është e rëndësishme, në dritën e postulatit juridik se “drejtësia nuk duhet vetëm të bëhet, por ajo duhet edhe të shihet që po bëhet”. Ky është element qenësor i besimit që gjykatat në një shoqëri demokratike duhet të ngjallin te publiku (shih, *Volkov kundër Ukrainës*, par. 106, aktgjykim i GJEDNJ-së 2013 dhe *De Cubber kundër Belgjikës*, 26 tetor 1984, § 26, Seria A nr. 86).
50. Pas vlerësimit të procedurave në tërësi, dhe posaçërisht nga leximi i Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Gjykata konstaton se mosadresimi, përkatësisht mungesa e paraqitjes së argumenteve juridike të qarta mbi pretendimet e parashtruesit përkitazi me çështjet thelbësore të procesit, përbëjnë një të metë të pakapërcyeshme të aktgjykimit.
51. Nga sa u argumentua më sipër si dhe bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese (shih rastet KI72/12, KI135/14), Gjykata gjen se Aktgjykimi i Gjykatës Supreme me të cilin është refuzuar revizioni, nuk ka respektuar standardin kushtetues të arsyetimit të vendimit gjyqësor. Për rrjedhojë, Gjykata konstaton se ka shkelje të nenit 31 të Kushtetutës [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe të nenit 6.1 të KEDNJ-së [E drejta për një proces të rregullt].

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, me nenin 20 të Ligjit dhe me rregullat 56 (1) dhe 74 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 2 maj 2017

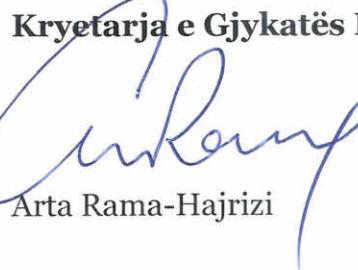
VENDOS

- I. TA DEKLAROJË, njëzëri, kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË, me shumicë votash, se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me paragrafin 1 të nenit 6 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për të Drejta të Njeriut;
- III. TA DEKLAROJË të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 335/2015, të 14 dhjetorit 2015;
- IV. TA KTHEJË Aktgjykimin e Gjykatës Supreme për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate;
- V. TË KËRKOJË nga Gjykata Supreme, në bazë të rregullit 63 (5) të Rregullores së punës, të dorëzojë informacione në Gjykatën Kushtetuese lidhur me masat e ndërmarra për zbatimin e këtij Aktgjykimi të Gjykatës;
- VI. TË MBETET e angazhuar në këtë çështje në pritje të zbatimit të këtij Aktgjykimi;
- VII. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve;
- VIII. TA PUBLIKOJË këtë Aktgjykim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IX. TË DEKLAROJË që ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

